

Rättsfallssamlingen

BESLUT FATTAT AV DOMSTOLENS VICE ORDFÖRANDE

den 7 mars 2013*

”Överklagande — Interimistiskt förfarande — Företagskoncentrationer — Den europeiska elmarknaden — EDF:s förvärv av kontrollen över Segebel SA — Beslut i vilket en företagskoncentration förklaras vara förenlig med den gemensamma marknaden under förutsättning att EDF:s åtaganden uppfylls — Kommissionens beslut att avslå EDF:s ansökan om förlängning av fristen för att uppfylla vissa åtaganden — Begreppen situation som ställer krav på skyndsamhet samt allvarlig och irreparabel skada”

I mål C-551/12 P(R),

angående ett överklagande enligt artikel 57 andra stycket i domstolens stadga, som ingavs den 30 november 2012,

Électricité de France SA (EDF), Paris (Frankrike), företrätt av A. Creus Carreras och A. Valiente Martin, abogados,

klagande,

i vilket den andra parten är:

Europeiska kommissionen, företräd av C. Giolito och S. Noë, båda i egenskap av ombud,

svarande i första instans,

meddelar

DOMSTOLENS VICE ORDFÖRANDE,

efter att ha hört generaladvokaten N. Jääskinen,

följande

Beslut

- 1 Électricité de France SA (EDF) (nedan kallat EDF) har yrkat att domstolen ska upphäva det beslut som meddelades av tribunalens ordförande den 11 oktober 2012 i mål T-389/12 R, Électricité de France mot kommissionen (nedan kallat det överklagade beslutet). Genom detta beslut avlog tribunalens ordförande EDF:s ansökan om interimistiska åtgärder med avseende på kommissionens beslut K(2012) 4617 slutlig av den 28 juni 2012 (nedan kallat det omtvistade beslutet) att inte bevilja förlängning av fristen för att uppfylla vissa av EDF:s åtaganden, vilket återgavs i beslut K(2009) 9059

* Rättegångsspråk: engelska.

av den 12 november 2009 om godkännande av en företagskoncentration i syfte att Électricité de France skulle förvärva exklusiv kontroll över tillgångarna i Segebel (ärende COMP/M.5549 – EDF/Segebel).

Tillämpliga bestämmelser, bakgrund till tvisten och förfarandet vid tribunalen

- 2 Tillämpliga bestämmelser och bakgrunden till tvisten sammanfattades enligt följande i punkterna 1–5 i det överklagade beslutet:
  - ”1 Genom beslut K(2009) 9059 av den 12 november 2009 tillät Europeiska gemenskapernas kommission, i enlighet med artikel 6.1 b och 6.2 i rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer [(‘EG:s koncentrationsförordning’)] (EUT L 24, s. 1), en företagskoncentration i syfte att sökanden [EDF] skulle förvärva exklusiv kontroll över tillgångarna i det belgiska företaget Segebel under förutsättning att sökanden iakttog två åtaganden som denne föreslagit kommissionen för att skingra tvivlen om att företagskoncentrationen var förenlig med den gemensamma marknaden (ärende COMP/M.5549 – EDF/Segebel).
  - 2 Sökanden uppfyllde sitt första åtagande genom att i juli 2011 överlåta projektet Dils-Energie avseende utveckling av ett elkraftverk.
  - 3 Enligt det andra åtagandet var sökanden skyldig att överlåta ett annat projekt avseende utveckling av ett elkraftverk, nämligen projektet Nest-Energie, till en lämplig förvärvare för det fall sökanden inte själv före den 30 juni 2012 fattat ett slutgiltigt beslut att själv investera i projektet.
  - 4 Sökanden åberopade att avsevärda och varaktiga förändringar hade inträffat på den belgiska elmarknaden sedan tillståndsbeslutet K(2009) 9059 fattades och att dessa var oförutsebara år 2009. Sökanden riktade därför, den 14 maj 2012, en skrivelse till kommissionen och gjorde gällande att det var omöjligt för sökanden – liksom för varje annan aktör på marknaden – att fatta ett slutgiltigt beslut att investera i Nest-Energie-projektet före utgången av fristen den 30 juni 2012. Sökanden begärde därför att kommissionen [i enlighet med översynsklausulen i avsnitt 4 i åtagandena] skulle bevilja en förlängning av denna frist fram till den 31 december 2014.
  - 5 Kommissionen beslutade genom [det omtvistade] beslutet att avslå ansökan om uppskov, men beviljade en ytterligare frist med tre och en halv månad, det vill säga fram till den 15 oktober 2012 ...”
- 3 Klaganden väckte talan om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 5 september 2012.
- 4 Klaganden begärde genom särskild handling som inkom till tribunalens kansli samma dag, med stöd av artikel 76a i tribunalens rättegångsregler, att målet skulle handläggas skyndsamt och ansökte om interimistiska åtgärder. Klaganden begärde härvid att tribunalens ordförande skulle
  - förordna om en förlängning av den frist som föreskrivits för att fatta det slutgiltiga beslutet om investering eller för att överlåta Nest-Energie-projektet, fram till dess tribunalen avgjort talan i sak,
  - förordna att frågan om rättegångskostnader skulle anstå.
- 5 I sitt skriftliga yttrande begärde kommissionen att tribunalens ordförande skulle avslå ovannämnda ansökan.

Det överklagade beslutet

- 6 Tribunalens ordförande erinrade i punkt 10 i det överklagade beslutet om att de två villkoren avseende en situation som ställer krav på skyndsamhet respektive att de begärda åtgärderna omedelbart framstår som faktiskt och rättsligt befogade (*fumus boni juris*) är kumulativa. Tribunalens ordförande prövade först, med början i punkt 13 i beslutet, frågan huruvida villkoret avseende en situation som ställer krav på skyndsamhet var uppfyllt.
- 7 I punkt 14 i det överklagade beslutet angav tribunalens ordförande att enligt EDF ligger det krav på skyndsamhet som det omtvistade beslutet medför i detta besluts natur, eftersom beslutet gör det nödvändigt att överlåta vissa tillgångar till en (potentiell) konkurrent och detta inte kan återställas när överlåtelsen väl är genomförd. Tribunalens ordförande tillade att enligt EDF är den på så sätt uppkomna skadan nästan omöjlig att beräkna, eftersom EDF skulle få utstå denna skada på obestämmd tid och en omedelbar överlåtelse skulle medföra en allvarlig risk för försäljning med förlust.
- 8 Tribunalens ordförande erinrade, i punkt 15 i det överklagade beslutet, om att det krav på skyndsamhet som en ansökan om interimistiska åtgärder ställer ska bedömas med beaktande av om det är nödvändigt att fatta ett interimistiskt beslut för att undvika att den som ansöker om den interimistiska åtgärden åsamkas allvarlig och irreparabel skada. Tribunalens ordförande angav, i punkterna 16–18 i beslutet, att när den åberopade skadan är av ekonomiskt slag, är de sökta interimistiska åtgärderna motiverade om det framgår att klagandens ekonomiska livskraft, om åtgärderna inte vidtogs, skulle kunna äventyras innan målet avgjorts i sak, eller att klagandens marknadsandelar skulle påverkas väsentligt med avseende på bland annat företagets storlek och omsättning och det som utmärker den koncern som företaget ingår i. Ansökan om interimistiska åtgärder måste enligt tribunalens ordförande därför innehålla konkreta och precisa uppgifter som stöds av detaljerade handlingar som ger en rättvisande helhetsbild av klagandens finansiella ställning, och som möjliggör en bedömning av de exakta konsekvenser som förmodligen skulle följa om de sökta åtgärderna inte skulle vidtas.
- 9 I punkterna 19–21 i det överklagade beslutet slog tribunalens ordförande fast att den skada som gjorts gällande i målet uppenbarligen skulle anses vara en rent ekonomisk skada, eftersom EDF hade begränsat sig till att uttrycka tvivel om att skadan skulle kunna beräknas. Tribunalens ordförande konstaterade sålunda att EDF, i ansökan om interimistiska åtgärder, inte hade gett några upplysningar om företagets storlek och omsättning och således inte hade gett en rättvisande helhetsbild av dess finansiella ställning. Tribunalens ordförande angav i övrigt att EDF inte ens hade nämnt att företaget tillhörde EDF-koncernen och ännu mindre preciserat den sistnämndas finansiella ställning.
- 10 I punkterna 22–24 i det överklagade beslutet drog tribunalens ordförande således slutsatsen att EDF inte hade styrkt att den ekonomiska skada som gjorts gällande var tillräckligt allvarlig för att motivera de sökta interimistiska åtgärderna. Han konstaterade att EDF bland annat inte hade styrkt att företagets fortbestånd skulle kunna äventyras om åtgärderna inte vidtogs, eller att dess marknadsandelar skulle påverkas väsentligt. Tribunalens ordförande fann därför att det krav på skyndsamhet som gjorts gällande inte hade styrkts och att den ekonomiska skada som klaganden gjort gällande inte kunde motivera de sökta interimistiska åtgärderna.
- 11 Tribunalens ordförande tillade, i punkterna 25 och 26 i det överklagade beslutet, att den ekonomiska skada som gjorts gällande för övrigt borde ha varit mindre än kostnaden för den investering som var nödvändig för att genomföra Nest-Energie-projektet och som uppskattades till 800 miljoner euro. Med hänsyn till att EDF-koncernens totala omsättning för år 2011 enligt öppna källor, nämligen den rapport för år 2011 som EDF-koncernen publicerade på sin webbplats, uppgick till mer än 65 miljarder euro, fann tribunalens ordförande att det föreföll uteslutet att den skada som klaganden skulle åsamkas, antingen genom överlåtelsen av tillgångarna i det bolag som ansvarade för utvecklingen av Nest-Energie-projektet, eller genom ett slutgiltigt beslut att själv investera i projektet, skulle kunna anses vara allvarlig.

- 12 I punkterna 27 och 28 i det överklagade beslutet avlog tribunalens ordförande EDF:s ansökan om interimistiska åtgärder, med motiveringen att krav på skyndsamhet inte förelåg. Huruvida den skada som gjorts gällande var irreparabel prövades härvid inte.

Förfarandet vid domstolen och parternas yrkanden

- 13 EDF har yrkat att domstolen ska
- upphäva det överklagade beslutet och bevilja de interimistiska åtgärder som angavs i ansökan till tribunalen i mål T-389/12 R, nämligen att flytta fram den tidpunkt då EDF måste fatta ett slutgiltigt investeringsbeslut eller överlåta Nest-Energie-projektet till dess tribunalen avkunnat dom angående talan om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet,
  - i andra hand upphäva det överklagade beslutet, och återförvisa målet till tribunalen för ny prövning,
  - förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna, och
  - hålla ett förhör i syfte att klarlägga olika rättsliga frågor.
- 14 I yttrande som inkom till tribunalens kansli den 21 december 2012 har kommissionen yrkat att domstolen ska ogilla överklagandet, eller avslå ansökan om interimistiska åtgärder och förplikta EDF att ersätta rättegångskostnaderna.
- 15 Den 28 januari 2013 utvecklade parterna sin talan muntligen och svarade på tribunalens frågor vid det förhör som klaganden begärt.

Prövning av överklagandet

- 16 EDF har åberopat fem grunder till stöd för sitt överklagande. Grunderna avser
- åsidosättande av rätten till ett effektivt rättsmedel,
  - åsidosättande av rätten till en rättvis rättegång,
  - åsidosättande av principen om likabehandling,
  - felaktig bedömning av det rättsliga begreppet krav på skyndsamhet,
  - i andra hand, en uppenbart oriktig bedömning av de relevanta omständigheterna när det rättsliga begreppet "krav på skyndsamhet" slogs fast.
- 17 Den fjärde grunden, avseende felaktig rättstillämpning beträffande begreppet "krav på skyndsamhet", ska prövas först. Denna grund sönderfaller i tre delar.
- 18 EDF har för det första klandrat tribunalens ordförande för att denne ansåg att de nödvändiga villkoren för att bevilja interimistiska åtgärder, närmare bestämt villkoren att de begärda åtgärderna omedelbart framstår som faktiskt och rättsligt befogade (*fumus boni juris*) och att de ställer krav på skyndsamhet, är helt och hållet särskilda, när de i verkligheten är beroende av varandra. Det förhållandet att de begärda åtgärderna omedelbart framstår som faktiskt och rättsligt befogade (*fumus boni juris*), som gör sig mycket starkt gällande i målet, borde därför ha inverkat på bedömningen av villkoret avseende krav på skyndsamhet.

- 19 Det överklagade beslutet grundade sig för det andra på en oriktig bedömning av begreppet allvarlig skada. Enligt rättspraxis är en allvarlig skada en icke försumbar skada. Den bedömning som tribunalens ordförande gjorde i beslutet innebär i praktiken detsamma som att – felaktigt – anse att en skada som förorsakas ett stort företag aldrig är allvarlig. Till stöd för sitt argument har EDF åberopat beslut meddelat av domstolens ordförande den 16 januari 1975 i mål 3/75 R, Johnson & Firth Brown mot kommissionen (REG 1975, s. 1). I detta beslut beviljade domstolens ordförande klaganden den sökta interimistiska åtgärden genom att lämna uppskov med skyldigheten för British Steel Corporation att sälja vissa tillgångar. EDF har vidare anfört att kommissionen, i mål T-77/02, Schneider Electric mot kommissionen, där tribunalen meddelade dom den 22 oktober 2002 (REG 2002, s. II-4201), underförstått medgav att en situation som ställer krav på skyndsamhet förelåg när det aktuella företaget var skyldigt att sälja aktier som det hade förvärvat, eftersom den hade ingått en uppgörelse i godo med detta företag om förlängning av fristen för att genomföra försäljningen.
- 20 Tribunalens ordförande gjorde sig för det tredje skyldig till felaktig rättstillämpning genom att finna att den skada som hade åsamkats EDF var ”en rent ekonomisk skada”.
- 21 Klaganden har i den fjärde grundens första del gjort gällande att de nödvändiga villkoren för att bevilja interimistiska åtgärder är beroende av varandra, varför det förhållandet att de begärda åtgärderna omedelbart framstår som faktiskt och rättsligt befogade (*fumus boni juris*), som den påstår gör sig mycket starkt gällande i målet, borde ha inverkat på bedömningen av villkoret avseende krav på skyndsamhet. Domstolen erinrar om att dessa villkor, enligt rättspraxis och såsom tribunalens ordförande erinrade om i punkt 10 i det överklagade beslutet, är kumulativa, så att en ansökan om interimistiska åtgärder ska avslås om ett av villkoren inte är uppfyllt (beslut meddelat av domstolens ordförande den 14 oktober 1996 i mål C-268/96 P(R), SCK och FNK mot kommissionen, REG 1996, s. I-4971, punkt 30, av den 17 december 1998 i mål C-364/98 P(R), Emesa Sugar mot kommissionen, REG 1998, s. I-8815, punkt 47, och av den 25 oktober 2012 i mål C-168/12 P(R), Hassan mot rådet, punkt 22).
- 22 Vid denna helhetsbedömning förfogar den domare som är behörig att pröva ansökan om en interimistisk åtgärd över ett omfattande utrymme för skönsmässig bedömning och är fri att, med beaktande av de särskilda omständigheterna i målet i fråga, avgöra på vilket sätt dessa villkor ska prövas och i vilken ordning prövningen ska ske. Gemenskapsrätten innehåller nämligen inte någon föreskrift om ett i förväg upprättat analyschema för bedömningen av om det är nödvändigt att fatta ett interimistiskt beslut (beslut meddelat av domstolens ordförande den 19 juli 1995 i mål C-149/95 P(R), kommissionen mot Atlantic Container Line m.fl., REG 1995, s. I-2165, punkt 23, och beslutet i det ovannämnda målet Emesa Sugar mot kommissionen, punkt 44).
- 23 Det är därför inte uteslutet att den domare som är behörig att pröva ansökan om en interimistisk åtgärd, när vederbörande finner det lämpligt, kan beakta hur allvarliga de grunder som åberopats för att styrka *fumus boni juris* är, vid bedömningen av huruvida krav på skyndsamhet föreligger och, i förekommande fall, vid en avvägning mellan föreliggande intressen (beslutet i det ovannämnda målet Hassan mot rådet, punkt 24, se, för ett liknande resonemang, även beslut meddelat av domstolens ordförande den 23 februari 2001 i mål C-445/00 R, Österrike mot rådet, REG 2001, s. I-1461, punkt 110).
- 24 Den styrka med vilken de begärda åtgärderna omedelbart framstår som faktiskt och rättsligt befogade (*fumus boni juris*) är visserligen inte betydelselös för bedömningen av kravet på skyndsamhet, men det är enligt artikel 104.2 i tribunalens rättegångsregler emellertid ändå fråga om två skilda villkor för att uppskov med verkställigheten ska beviljas. Klaganden är således fortfarande skyldig att även visa det nära hotet om allvarlig och irreparabel skada (se beslut meddelat av domstolens ordförande den 31 januari 2011 i mål C-404/10 P-R, kommissionen mot Éditions Odile Jacob, REU 2011, s. I-6, punkt 27, och av den 19 juli 2012 i mål C-110/12 P(R), Akhras mot rådet, punkt 26).

- 25 Under dessa förhållanden ska det påpekas att även om tribunalens ordförande prövade huruvida, och till och med godtog, att de begärda åtgärderna omedelbart framstod som faktiskt och rättsligt befogade (*fumus boni juris*), innebar detta inte att det inte var nödvändigt att pröva villkoret avseende krav på skyndsamhet, och det hade inte ensamt kunna leda till att de sökta interimistiska åtgärderna beviljades (beslutet i det ovannämnda målet Hassan mot rådet, punkt 26).
- 26 Härav följer att tribunalen inte gjorde en felaktig rättstillämpning i punkt 13 i det överklagade beslutet, enligt vilken det först skulle prövas huruvida villkoret avseende krav på skyndsamhet var uppfyllt. Talan kan således inte bifallas på den fjärde grundens första del.
- 27 I den fjärde grundens andra del har klaganden gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning med avseende på begreppet allvarlig skada. Klaganden har särskilt hävdat att den bedömning som tribunalens ordförande gjorde i beslutet i praktiken innebär detsamma som att – felaktigt – anse att en skada som förorsakas ett stort företag aldrig är allvarlig.
- 28 Tribunalens ordförande uppställde allra först, i punkterna 16–19 i det överklagade beslutet, premissen att en sökande – för att styrka att den ekonomiska skada som denne kan komma att åsamkas är allvarlig och irreparabel – i ansökan om interimistiska åtgärder ska ange konkreta och precisa uppgifter som stöds av detaljerade handlingar, vilka gör det möjligt att fastställa en rättvisande helhetsbild av sökandens finansiella ställning och att bedöma de troliga konsekvenserna av att de begärda åtgärderna inte vidtas.
- 29 I punkterna 20 och 21 i det överklagade beslutet slog tribunalens ordförande fast att klaganden inte hade lämnat några som helst upplysningar om företagets storlek och omsättning i ansökan om interimistiska åtgärder. Tribunalens ordförande betonade slutligen att klaganden inte ens hade nämnt att företaget tillhörde EDF-koncernen och ännu mindre preciserat den sistnämndas finansiella ställning. I punkt 22 i det ovannämnda beslutet drog tribunalens ordförande slutsatsen att klaganden inte hade styrkt att den ekonomiska skada som gjorts gällande var tillräckligt allvarlig för att motivera de sökta interimistiska åtgärderna. Tribunalens ordförande angav i punkt 27 i samma beslut att det därmed inte var nödvändigt att pröva huruvida den skada som gjorts gällande var irreparabel.
- 30 Domstolen konstaterar att detta resonemang innehåller ett rättsligt fel med avseende på begreppet allvarlig skada.
- 31 Tribunalens ordförande ansåg sig, för det första, inte ha möjlighet att bedöma hur allvarlig den ekonomiska skada var som klaganden gjorde gällande i ansökan om interimistiska åtgärder, eftersom det inte hade lämnats några uppgifter som gjorde det möjligt att fastställa en rättvisande helhetsbild av klagandens finansiella ställning. Tribunalens ordförande grundade därför sin bedömning på en rent relativ uppfattning av begreppet allvarlig. Detta resonemang innebär nämligen att det alltid är nödvändigt att kunna jämföra beloppet av en ekonomisk skada som gjorts gällande med storleken på det företag som skulle åsamkas denna skada om de sökta åtgärderna inte vidtog. Detta är emellertid inte fallet i fråga om en sådan ansökan som den som klaganden i detta fall har ingett och som inte grundar sig på klagandens finansiella ställning, utan i huvudsak på nödvändigheten av att göra ett affärsmässigt val inom en påstått olämplig tidsfrist.
- 32 Klagandeföretagets storlek kan visserligen inverka på bedömningen av hur allvarlig den ekonomiska skada som gjorts gällande är, eftersom skadan är allvarligare om den är stor i förhållande till företagets storlek och mindre allvarlig vid det motsatta förhållandet. Under vissa förhållanden går det således att bortse från argument avseende hur allvarlig den skada som gjorts gällande är, redan på grundval av en jämförelse mellan skadan och omsättningen hos det företag som kan komma att åsamkas denna skada (se, för ett liknande resonemang, beslut meddelade av domstolens ordförande den 26 februari 1981 i mål 20/81 R, Arbed m.fl. mot kommissionen, REG 1981, s. 721, punkt 14, och den 23 maj 1990 i de förenade målen C-51/90 R och C-59/90 R, Comos-Tank m.fl. mot kommissionen, REG 1990, s. I-2167, punkterna 25 och 26).

- 33 Det kan emellertid inte uteslutas att en ekonomisk skada som objektivt sett är betydande och som påstås följa av nödvändigheten av att slutgiltigt göra ett väsentligt affärsmässigt val inom en olämplig tidsfrist kan anses allvarlig. Det kan till och med vara så, att det kan anses uppenbart att en sådan skada är allvarlig, även om det inte finns några upplysningar om det aktuella företagets storlek. Den omständigheten att klaganden i ansökan om interimistiska åtgärder inte lämnade några upplysningar om storleken på det företag som den tillhör är inte i sig tillräcklig för att ansökan ska kunna avslås med hänvisning till att klaganden inte har styrkt den påstådda skadans allvar.
- 34 För det andra – i den mån det överklagade beslutet, i punkt 22, grundar sig på att klaganden bland annat inte, i enlighet med kraven enligt den rättspraxis som anges ovan i punkt 16, hade styrkt att företagets fortbestånd skulle kunna äventyras om åtgärderna inte vidtogs, eller att dess marknadsandelar skulle påverkas väsentligt – omfattas dessa krav till sin natur av begreppet irreparabel skada och inte av begreppet allvarlig skada. Eftersom det överklagade beslutet uteslutande grundar sig på att det inte var styrkt att en allvarlig skada förelåg, och det inte prövades om denna skada var irreparabel, är dessa krav emellertid inte relevanta för bedömningen av om resonemanget i beslutet var välgrundat.
- 35 Överklagandet ska bifallas på den fjärde grundens andra del, och det överklagade beslutet ska därför upphävas i den mån domaren med behörighet att fatta beslut om interimistiska åtgärder gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning med avseende på begreppet allvarlig skada. Det är således inte nödvändigt att pröva den fjärde grundens tredje del och inte heller den första, den andra, den tredje eller den femte grunden.
- 36 När domstolen upphäver tribunalens dom kan den, i enlighet med artikel 61 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol, antingen själv slutligt avgöra målet, om detta är färdigt för avgörande, eller återförvisa målet till tribunalen för avgörande.
- 37 Ovannämnda bestämmelse är även tillämplig på överklagande enligt artikel 57 andra stycket i domstolens stadga (se beslut meddelat av domstolens ordförande den 29 januari 1997 i mål C-393/96 P(R), Antonissen mot rådet och kommissionen, REG 1997, s. I-441, punkt 45, och av den 14 juni 2012 i mål C-644/11 P(R), Qualitest FZE mot rådet, punkt 59).
- 38 Eftersom målet är färdigt för avgörande, ska domstolen avgöra EDF:s ansökan om interimistiska åtgärder.

Ansökan om interimistiska åtgärder

- 39 I artikel 104.2 i tribunalens rättegångsregler föreskrivs att en ansökan om interimistiska åtgärder ska ange "föremålet för talan, de omständigheter som ställer krav på skyndsamhet och de faktiska och rättsliga grunder på vilka den begärda åtgärden omedelbart framstår som befogad". En ansökan om interimistiska åtgärder ska dessutom i sig vara så klar och precis att svaranden kan förbereda sina yttranden och att den domstol som prövar ansökan om en interimistisk åtgärd kan pröva ansökan, i förekommande fall utan att ha tillgång till andra uppgifter. De väsentliga faktiska och rättsliga omständigheter som ligger till grund för ansökan ska på ett konsekvent och begripligt sätt framgå av ansökan om interimistiska åtgärder (beslut meddelat av domstolens ordförande den 30 april 2010 i mål C-113/09 P(R), Ziegler mot kommissionen, REU 2010, s. I-50, punkt 13).
- 40 Det ankommer på klaganden att förebära bevisning för att denne inte kan avvakta utgången av målet i huvudsaken utan att åsamkas allvarlig och irreparabel skada (se, för ett liknande resonemang, beslut meddelat av domstolens ordförande den 4 december 1991 i mål C-225/91 R, Matra mot kommissionen, REG 1991, s. I-5823, punkt 19, och beslutet i det ovannämnda målet SCK och FNK mot kommissionen, punkt 30). Det behöver inte vara fastställt med absolut säkerhet att skadan är nära förestående, utan det är tillräckligt att den är förutsebar med en tillräcklig grad av sannolikhet (beslut

av den 29 juni 1993 i mål C-280/93 R, Tyskland mot rådet, REG 1993, s. I-3667, punkterna 32 och 34, och beslut meddelat av domstolens ordförande den 14 december 1999 i mål C-335/99 P(R), HFB m.fl. mot kommissionen, REG 1999, s. I-8705, punkt 67).

- 41 Det är dessutom motiverat att bifalla en ansökan om uppskov med verkställigheten av en unionsrättsakt endast om den ifrågavarande rättsakten är den avgörande orsaken till den allvarliga och irreparabla skada som görs gällande (besluten i de ovannämnda målen Akhras mot rådet, punkt 44, och Hassan mot rådet, punkt 28). Även om ansökan om interimistiska åtgärder i förevarande mål inte formellt syftar till uppskov med verkställigheten av en rättsakt, liknar den sökta interimistiska åtgärden ett sådant uppskov, eftersom klaganden vill ha en förlängning av en frist med mer än två år, för att välja mellan två möjligheter enligt de åtaganden som klaganden gjort beträffande Nest-Energie-projektet. Denna interimistiska åtgärd kan därför vidtas endast om kommissionens beslut att avslå klagandens ansökan om förlängning av fristen ska anses vara den avgörande orsaken till den allvarliga och irreparabla skada som görs gällande.
- 42 Den del av ansökan om interimistiska åtgärder som avser att klaganden kommer att åsamkas en allvarlig och irreparabel skada innehåller inte någon uppskattning av storleken på den skada som gjorts gällande och avser endast de konsekvenser som enligt klaganden kommer att följa av en omedelbar försäljning av Nest-Energie-projektet. Däremot nämns inte något om de konsekvenser som kommer att följa av ett beslut att investera i detta projekt, trots att klaganden enligt det aktuella åtagandet kunde välja mellan dessa båda möjligheter. Beträffande huruvida en situation föreligger som ställer krav på skyndsamhet, hävdade klaganden i ansökan om interimistiska åtgärder dessutom att ”det krav på skyndsamhet som uppkommit genom [det omtvistade] beslutet, om att ett förfarande för överlåtelse ska inledas före den 16 oktober 2012, ligger i detta besluts natur, eftersom det förpliktar ett företag, EDF, att överlåta vissa tillgångar till en (potentiell) konkurrent, en lämplig köpare”.
- 43 Det framgår emellertid av ansökan om interimistiska åtgärder i dess helhet att den skada som klaganden gjorde gällande består i att klaganden skulle vara tvungen att före den 30 juni 2012 – vilket ändrades till den 15 oktober 2012 genom det omtvistade beslutet – välja mellan två möjligheter, enligt klagandens andra åtagande. Dessa utgjordes av att antingen överlåta Nest-Energie-projektet till en lämplig förvärvare eller att klaganden skulle fatta ett slutgiltigt beslut att själv investera i projektet. Båda möjligheterna påstods emellertid medföra en ekonomisk förlust för klaganden. Klaganden har nämligen gjort gällande att investeringen i Nest-Energie-projektet skulle innebära kostnader som uppskattats till 800 miljoner euro. Detta belopp skulle täcka klagandens fasta och rörliga årliga kostnader, men skulle med säkerhet inte täcka den initiala investeringen och skulle inte nå upp till den erforderliga avkastningsnivån. En omedelbar överlåtelse av projektet till en konkurrent skulle emellertid innebära en allvarlig risk för att sälja med förlust och skulle vara oåterkallelig, eftersom klaganden skulle gå miste om möjligheten att själv investera i projektet.
- 44 Det ska detta till trots konstateras att klaganden inte har förebringat bevisning för att en allvarlig skada är förutsebar med en tillräcklig grad av sannolikhet i enlighet med den rättspraxis som anförts ovan i punkterna 39 och 40.
- 45 Klaganden angav nämligen inte några upplysningar i ansökan om interimistiska åtgärder med avseende på av vilket slag och av vilken omfattning den skada var, som klaganden skulle kunna åsamkas som ett resultat av att en av de möjligheter genomfördes som klaganden fritt kunde välja mellan. Såsom kommissionen angav under förhandlingen är det aktuella värdet av projektet – som för övrigt till stor del beror på vilka utsikter till avkastning detta har – i princip likvärdigt med det pris som en köpare skulle vara beredd att betala vid en överlåtelse i samband med en minskning av investeringarna. I alla andra uppskattningar av detta värde ingår med nödvändighet ett element av ren spekulation. Detta konstaterande innebär att klaganden i princip inte skulle förorsakas någon skada om Nest-Energie-projektet skulle säljas omedelbart. Vid försäljningen skulle klaganden nämligen erhålla ett belopp motsvarande egendomens aktuella värde.

- 46 Klaganden anser emellertid ändå, för det första, att de nuvarande förhållandena på marknaden inte gjorde det möjligt att fatta ett beslut att investera i projektet före den 30 juni 2012, eller ens före den 15 oktober 2012, och, för det andra, att det skulle medföra en förlust att sälja Nest-Energie-projektet under sådana förhållanden. Klagandens argument att en allvarlig och irreparabel skada skulle uppkomma grundar sig i båda dessa fall på antagandet att utsikterna till att projektet ska ge avkastning inte kan bli annat än bättre och att projektets nuvarande värde är onormalt lågt.
- 47 Den ovannämnda skadan uppkommer således endast om villkoren på den belgiska elmarknaden utvecklas i en riktning som är positiv för elproducenterna före utgången av år 2014, så att klaganden kan investera i Nest-Energie-projektet eller sälja det på marknadsvillkor som är gynnsammare för sådana transaktioner. Klaganden skulle i motsatt fall inte åsamkas någon skada, eftersom det inte skulle medföra någon fördel att kunna vänta till slutet av år 2014 med att träffa valet. Klaganden skulle då nämligen vara tvungen att träffa detta val under marknadsvillkor som motsvarar eller till och med är ogynnsammare än de nuvarande.
- 48 Enligt de principer i rättspraxis som anförts ovan i punkt 40, kan en sådan skada som den som gjorts gällande i förevarande mål – på samma sätt som frågan hur stor, och således hur allvarlig, denna skada är – anses tillräckligt förutsebar endast om det är styrkt att det är troligt att de omständigheter som ligger till grund för skadan, nämligen att den belgiska elmarknaden utvecklas i positiv riktning, kommer att inträffa i framtiden. Det ankom således på klaganden – om denne hade för avsikt att stödja sig på hur allvarlig skadan var för att styrka att ansökan om interimistiska åtgärder ställde krav på skyndsamhet – att framföra argument och förebringa bevisning till styrkande av att det var troligt att den belgiska elmarknaden, före utgången av år 2014, skulle utvecklas i en för elproducenterna positiv riktning, och utvecklas så positivt att klaganden skulle få möjlighet att träffa ett affärsmässigt val i enlighet med det aktuella åliggandet under väsentligt gynnsammare förutsättningar om den sökta interimistiska åtgärden beviljades.
- 49 I ansökan om interimistiska åtgärder anförde klaganden emellertid inte några sådana argument och förebringade inte någon sådan bevisning. Klaganden anförde tvärt emot att de förändringar som hade inträffat på den belgiska elmarknaden mellan år 2009 och år 2012, och som låg till grund för de aktuella förhållandena på den marknaden, var ”avsevärda och varaktiga”.
- 50 I ansökan om interimistiska åtgärder angav klaganden inte heller skälen till att de påstått negativa följderna för klaganden av nödvändigheten av att under år 2012 träffa det affärsmässiga val som den är skyldig att träffa mellan att överlåta Nest-Energie-projektet och att fatta ett slutgiltigt beslut att investera i det projektet utgör en allvarlig skada som på ett avgörande sätt orsakas av kommissionens beslut att avslå ansökan om förlängning av fristen för att träffa detta val.
- 51 Ett beslut om förlängning av den frist som föreskrivits för att uppfylla de aktuella åtagandena hade säkerligen gjort det möjligt att skjuta upp eller till och med undvika dessa följder. Utvecklingen på den belgiska elmarknaden mellan år 2009 och år 2012 och det ursprungliga val att underteckna detta åtagande som klaganden träffade år 2009 utgör emellertid lika direkta orsaker till dessa följder. Om den ursprungligen föreskrivna fristen eller marknads utveckling hade varit en annan, hade det för övrigt inte funnits någon anledning till en ansökan om förlängning av fristen eller till det omtvistade beslut som ligger till grund för detta förfarande. Kommissionens beslut att avslå ansökan om förlängning av fristen kan därför inte anses vara den avgörande orsaken – i den mening som avses i den rättspraxis som anges ovan i punkt 41 – till den skada som har gjorts gällande.
- 52 Av vad ovan anförts följer att klaganden inte har styrkt att den skulle kunna åsamkas en allvarlig skada på grund av att de sökta interimistiska åtgärderna inte vidtogs.
- 53 Det kan tilläggas att den skada som har gjorts gällande i vilket fall som helst inte kan anses irreparabel.

- 54 När den åberopade skadan är av ekonomiskt slag, är de sökta interimistiska åtgärderna motiverade om det framgår att klagandens ekonomiska livskraft skulle kunna äventyras om åtgärderna inte vidtogs innan målet avgjordes i sak, eller att klagandens marknadsandelar skulle påverkas väsentligt med avseende på bland annat företagets storlek och omsättning samt det som utmärker den koncern som företaget ingår i (se, för ett liknande resonemang, beslut meddelat av domstolens ordförande den 15 april 1998 i mål C-43/98 P(R), Camar mot kommissionen och rådet, REG 1998, s. I-1815, punkt 36).
- 55 I förevarande mål är kriteriet avseende förlust av marknadsandelar inte relevant. Det ska därför undersökas om klagandens ekonomiska livskraft skulle kunna äventyras om de sökta åtgärderna inte skulle vidtas.
- 56 Den skada som gjorts gällande kommer till uttryck i försäljning med förlust och en minskning av förväntningarna på avkastning av en investering som uppgår till 800 miljoner euro. Det framgår emellertid av öppna källor, nämligen den rapport för år 2011 som EDF-koncernen publicerade på sin webbplats, att koncernens totala omsättning år 2011 uppgick till mer än 65 miljarder euro.
- 57 Med beaktande av nämnda ekonomiska styrka hos EDF-koncernen, finner domstolen att den skada som klaganden åsamkas inte kan äventyra dess ekonomiska livskraft. Detta gäller oavsett om skadan inträffar på grund av överlåtelse av tillgångar i det bolag som ansvarade för utvecklingen av Nest-Energie-projektet eller på grund av ett slutgiltigt beslut av klaganden att själv investera i projektet.
- 58 Detta konstaterande påverkas inte av klagandens argument i samband med den femte grunden, nämligen i huvudsak att det för bedömningen av hur allvarlig den skada är som gjorts gällande i förevarande mål är irrelevant att jämföra EDF-koncernens världsomfattande omsättning år 2011 – 65 miljarder euro – med kostnaden för den ifrågavarande investeringen – 800 miljoner euro. Det kan däremot konstateras att en sådan jämförelse under alla omständigheter är relevant för bedömningen av huruvida denna skada är irreparabel. En skada som påstås följa av förluster som kan uppkomma i samband med en investering till en kostnad av 800 miljoner euro kan nämligen inte äventyra den ekonomiska livskraften hos ett företag vars omsättning uppgår till mer än 65 miljarder euro.
- 59 Argumentet att den skada som gjorts gällande inte kan beräknas och därför är irreparabel kan slutligen inte godtas. Såsom framgår av punkterna 42–49 ovan redogjorde klaganden nämligen inte i ansökan om interimistiska åtgärder på ett adekvat sätt för av vilket slag och av vilken omfattning denna skada var.
- 60 En ekonomisk skada anses förvisso irreparabel om den inte kan ersättas helt. Detta kan inträffa bland annat om skadans omfattning inte kan beräknas, ens när den inträffar (beslutet i det ovannämnda målet Comos-Tank m.fl. mot kommissionen, punkt 24).
- 61 Det är emellertid inte möjligt att slå fast huruvida en skadas omfattning kan beräknas, när det i ansökan om interimistiska åtgärder inte så långt som möjligt preciserats av vilket slag och av vilken omfattning skadan är. Det ankommer nämligen på klaganden att anföra argument och att förebibringa precis och övertygande bevisning, om den har för avsikt att stödja sig på denna rättspraxis. Detta har klaganden emellertid inte gjort i förevarande mål.
- 62 Det är således inte styrkt att den skada som EDF har gjort gällande kan anses irreparabel.
- 63 Av vad ovan anförts följer att klaganden inte har styrkt att de sökta interimistiska åtgärderna ställer krav på skyndsamhet. Ansökan om interimistiska åtgärder ska därför avslås.

Rättegångskostnader

- 64 Enligt artikel 184.2 i domstolens rättegångsregler ska domstolen, när överklagandet bifalls och domstolen själv slutligt avgör saken, besluta om rättegångskostnaderna.
- 65 Enligt artikel 138.3 i samma rättegångsregler, som med stöd av artikel 184.1 i dessa regler är tillämplig i mål om överklagande, ska vardera parten bära sina rättegångskostnader, om parterna ömsom tappar målet på en eller flera punkter.
- 66 I förevarande fall ska vardera parten bära sina rättegångskostnader i överklagandet.

Mot denna bakgrund beslutar domstolens vice ordförande följande:

- 1) **Punkt 1 i det beslut som meddelades av tribunalens ordförande den 11 oktober 2012 i mål T-389/12 R, *Électricité de France mot kommissionen*, upphävs.**
- 2) **Ansökan om interimistiska åtgärder avslås.**
- 3) **Électricité de France SA (EDF) och Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader i överklagandet vid Europeiska unionens domstol.**

Underskrifter